

Seksting

- prowokacyjne zachowania i aktywność seksualna jako źródło dochodu nieletnich
- co dalej?

Seksting –

to przesyłanie drogą elektroniczną w formie wiadomości MMS lub publikowanie np. w portalach społecznościowych prywatnych treści, głównie zdjęć, o kontekście seksualnym, erotycznym i intymnym.

(Podstawy prawne Kodeks Karny (artykuł 191a i artykuł 202))

Wyróżniamy
3 podstawowe
rodzaje
sekstingu:

Rodzaj 1.

Wymiana materiałów o charakterze seksualnym następuje tylko w ramach związku między dwojgiem rówieśników. Materiały nie uległy rozprzestrzenieniu dalej.

Rodzaj 2.

Materiały o charakterze seksualnym zostały rozesłane większej liczbie osób, jednak nie dochodzi do cyberprzemocy na tym tle. Młodzież traktuje materiał jako formę wyrażenia siebie.

Rodzaj 3.

Materiały zostały rozesłane większej liczbie osób w celu upokorzenia osoby na nich zaprezentowanej – lub zostają rozpowszechnione omyłkowo, jednak są zastosowane jako narzędzie cyberprzemocy

1 - Zgłoszeń przypadków sekstingu dokonują głównie rodzice lub opiekunowie prawni dziecka – ofiary.

2 - Czasami informacja dociera do szkoły bezpośrednio od samej ofiary lub z grona bliskich znajomych dziecka.

3 - W rzadkich wypadkach nauczyciele i inni pracownicy szkoły sami identyfikują takie zdarzenia w sieci.

4 - Delikatny charakter sprawy, a także potencjalna penalizacja sprawcy, wymagają zachowania daleko posuniętej dyskrecji i profesjonalnej reakcji.

4 - W rzadkich przypadkach anonimowego zgłoszenia dokonują sami winowajcy lub osoby je znające.

1- Identyfikacja sprawcy będzie możliwa przede wszystkim dzięki zabezpieczeniu dowodów – przesłanych zdjęć, czy zrzutów ekranów portali, w których opublikowano zdjęcie / zdjęcia.

2 - Jako, że seksting jest karalny, skrupulatność i wiarygodność dokumentacji ma duże znaczenie.

3 - Należy przy tym przestrzegać zasad dyskrecji, szczególnie w środowisku rówieśniczym ofiary.

Zidentyfikowani małoletni sprawcy sekstingu winni zostać wezwani do dyrekcji szkoły, gdzie zostaną im przedstawione dowody ich aktywności.

Niezależnie od zakresu negatywnych zachowań i działań wszyscy sprawcy powinni otrzymać wsparcie pedagogiczne i psychologiczne.

Konieczne są także rozmowy ze sprawcami w obecności ich rodziców zaproszonych do szkoły.

Rodzaj 1.

Dalsze działania poza zapewnieniem wsparcia i opieki psychologiczno-pedagogicznej nie są konieczne, jednak istotne jest pouczenie sprawców zdarzenia, że dalsze rozpowszechnianie materiałów może być nielegalne i będzie miało ostrzejsze konsekwencje, w tym prawne.

Rodzaj 2.

Niektóre z tego typu materiałów mogą zostać uznane za pornograficzne, w takim wypadku na dyrektorze placówki ciąży obowiązek zgłoszenia incydentu na Policję. Rozpowszechnianie materiałów pornograficznych z udziałem nieletnich jest przestępstwem ściganym z urzędu (artykuł 202 Kodeksu Karnego), dlatego też dyrektor placówki jest zobowiązany do zgłoszenia incydentu na Policję i/lub do Sądu Rodzinnego. Wszelkie działania wobec sprawców incydentu powinny być podejmowane w porozumieniu z ich rodzicami lub opiekunami prawnymi.

Rodzaj 3.

W sytuacji zaistnienia znamion cyberprzemocy, należy dodatkowo zastosować procedurę: Cyberprzemoc. Decyzja o ewentualnym poinformowaniu opiekunów powinna być podejmowana przez pedagoga szkolnego /psychologa szkolnego, biorącego pod uwagę dobro małoletnich, w zależności od charakteru sytuacji.

► Pierwszą reakcją szkoły i rodziców, obok dokumentacji dowodów, winno być otoczenie wszechstronną, dyskretną opieką psychologiczno-pedagogiczną ofiary oraz

zapropozowanie odpowiednich działań wychowawczych, w przypadku upublicznienia przypadku sekstingu w środowisku rówieśniczym.

Rozmowa na temat identyfikacji potencjalnego sprawcy powinna być realizowana w warunkach komfortu psychicznego dla dziecka – ofiary sekstingu, z szacunkiem dla jego indywidualności i przeżytego stresu.

Jeśli przypadek sekstingu zostanie upowszechniony w środowisku rówieśniczym – np. poprzez przesłanie MMS do uczniów tej samej szkoły / klasy lub publikację w portalu społecznościowym, **należy podjąć działania wychowawcze**, uświadamiające negatywne *aspekty moralne sekstingu* oraz narażanie się na *dotkliwe kary*.

W przypadku publikacji lub upowszechniania **zdjęć o charakterze pornografii dziecięcej (co jest wykroczeniem ściganym z urzędu)** kierownictwo szkoły jest zobowiązane do powiadomienia o tym zdarzeniu Policji lub Sądu Rodzinnego.

▶
Kontakt ofiar z placówkami
specjalistycznymi może okazać się
konieczny w indywidualnych przypadkach.

O skierowaniu do nich decyzję powinien
podjąć pedagog szkolny / psycholog szkolny
wspólnie z rodzicami / opiekunami prawnymi
ofiary.

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ

Opracowała: Beata Michałowska-Poleszak – psycholog

Źródło: MEN - BEZPIECZNA SZKOŁA Procedury reagowania w przypadku wystąpienia wewnętrznych i zewnętrznych zagrożeń fizycznych w szkole – str. 50; Warszawa, sierpień 2017r.

